

> הבלוג של shahf11

13 ביוני 2008, 2:39

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא מורא כל כך.

יומולדת יש רק פעם בשנה (אבל 90 פעמים)

פורסם ב20 במאי 2008, 13:28 **בכללי**

סבתא רוזה בת תשעים. תשעים זה לא גיל שהולך ברגל.
תשעים זה כמעט הכי קרוב למאה שאפשר.

סבתא רוזה, היא בעצם בכלל לא סבתא שלי. היא סבתא של ח. אבל אני ניכסתי אותה לעצמי. ואיך אפשר שלא?

יפה כמו בובה. חייכנית ומאירת פנים. זו סבתא רוזה.
למרות גילה תקבל את פנינו בחיוך כאשר נגיע אליה. ומיד תציע עוגה משובחת שאפתה.
מהעוגות האלו שרק סבתות של פעם יודעות להכין. עוגות של שכבות המקפלות בתוכן מספר סוגים של קרמים והמון זכרונות. מוגשות בצלחת פורצלן מהודרת. מה שתמיד גורם לנו להרגיש אורחים חשובים.

את סבתא רוזה אני מכנה "ערוץ החיים הטובים". למרות גילה היא יודעת להנות משוקולדים משובחים, ובמקפיא שלה תמיד יהיו סטייקים עסיסיים אותם היא והמטפלת חולקות מן הסתם בליל שחיתות חסר שינה...

סבתא רוזה, היא סבתא עדכנית. שולטת בכל רזי התוכנית של גיא פינס. יש לה מערכת עניפה של סדרות רומנטיות בהן היא צופה. והס מלהפריע לה בשעות אלו. היא עסוקה!!!

פעם נמצאה כלבת פודל משוטטת בשדות. מדובללת ומלאת קוצים. היא הובאה כמתנה

לסבתא רוזה, אשר תוך זמן קצר הפכה אותה לכלבת תלתלים מפונקת. מסורקת למשעי
ונראית כמו הכלב בפרסומת של מפעל הפיס (לאקי, נו...)

כשנכנסים לבית של סבתא רוזה. נדמה שהזמן עצר מלכת. שכיות חמדה מפוזרות בכל מקום.
בובות חרסינה, תמונות שמן ואף גובלנים.

סבתא רוזה זוכרת הכל. תאריכי יום הולדת של כל הילדים, הנכדים והנינים. ומקפידה
להתקשר ולאחל מזל טוב בקול עליז ונערי.

בכל פעם שולחת סבתא רוזה לקטנה שקית מטבעות שוקולד. והקטנה אוספת אותם באהבה
רבה. ומחכה להם כאילו קיבלה אוצר.

בעיניי סבתא רוזה מגלמת עולם שנעלם. עולם רומנטי וישן,
עם רוח קלילה...

בשבוע הבא ימלאו לסבתא רוזה 90. נראה לי שתהיה מסיבת יום הולדת עליזה במיוחד.
והשתיה תשפך כמים...

[<< לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה >>](#)

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#)